

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0
10 mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

En bedrovelig Vise
om
Dampskibet „Evening Star“,

der med 300 Passagerer forliste paa den
amerikanske Østkyst
den 3die October 1867.

„Evening Star“ betyder Mattens Stjerne.
Al, men ingen Stjerne hjer nu
For de Hundreder, som paa det fjerne
Blaadhy sank i Mattens dybe Gru.

2. Hift fra Newyork Skibet Kursen vendte
Imod Syd — men Reisen blev ei lang;
Alt den fjerde Dag det Herren sendte
Storm og Uveir, Død og Undergang.

3. Sig bevæget Hundreder af Arme
For at søge holde Skibet flot,
Men vil Naadens Gud sig ei forbarne
Ser man her for Die Døden blot.

4. Og den kom, thi Skibet sank i Havet
Dg forstummet var hvert Angestrig,
Alt saagodtsom var med Et begravet,
Tre og thye reddede kun sig.

5. Disse kæmpede mod Død og Fare,
Fristed' Hunger, frygtelige Savn,
Ds beritted' om den store Skare,
Som nedfank i Dødens kolde Favn.

6. Veder Gud vær dem en naadig Dømmner,
Som her fandt en brat og tidlig Død,
Som i Livets Vaar, i Livets Sommer
Sank med Et i Havets dunkle Stjød.

Forlagt af Frantz Stücken.

Eftertryk forbydes.

Priis 3 f.

V box 19:570

Beretning

om

Dampskibet „Evening Stars“ Udengang

den 3die Oktober 1866.

En af de skrækkeligste Ulykker, som nogeninde har tilbraget sig paa den amerikanske Østkyst, der dog allerede har været Vidne til saa utallige Skibbrud, var Dampskibet „Evening Stars“ Udengang, idet det under en Orkan tidligt om Morgenen den 3die Oktober opslugtes af Bølgerne. Med omtrent 300 Mennesker ombord havde Skibet den 29de September tiltraadt sin Rejse fra Newyork til Syden, og den 1ste Oktober under et særdeles smukt Veir passeret det farlige Kap Hatteras. Den følgende Morgen reiste der sig en stærk Storm af Ost Sydost, og Søen gik høit; henimod Aftenen øgedes Stormen til en Orkan. Havet rasede, der rullede Hjempebølger henover Dækket af det uhykkelige Skib, begge Hjulkasjerne gik med i Løbet og Vandet trængte i Strømme ind i Kabinetterne. Matten dannede et uigjennemtrængeligt Mørke, thi Skyerne hang i en tæt Masse næsten ligesom til Vandet. Officererne og Matroser vare i en rastløs Bevægelse for at øse Vandet ud, men det var forgjæves. Maststæmmene vare oversvømmede og Ilden under Rjedlerne slukket. Man søgte at bringe Hjælpeaffinen igang, men den var standset, idet et Tong brast. Seilene vare ramponerede, Roret var revet bort, Hjulene fulgte mat efter, og „Evening Star“ blev en villieløs Spillebold for de rasende Bølger. Strækken steg til det Høieste, da Kapteinen gav Befaling til at lukke alle Fruentimrene og Børnene ind

i den store Kabin. Henimod Kl. 3 om Morgenen rasede den løsladte Orkan med den frygteligste Hestighed; Kl. 5 kom Kapteinen ned i Kabinen og erklærede, at alle Anstrengelser for at bevare Skibet fra at synke, var forgjæves, og at der endnu var en Gnist af Haab tilbage, saafremt Alle — Mandstaben og Passagerer — arbejdede paa at fjerne det frygtelige Dødblik nogle Timer længere ud. Nu var der ikke længere nogen Forskjel paa Alder og Køn: Mænd, Koner og Børn gave sig med Fortvivlelsens Mod til det haabløse Arbejde, at udpumpe det fra Minut til Minut høiere stigende Vand, medens Skibet svingede fra den ene Side til den anden. Kapteinen befalede at gjøre Redningsbaadene blot; det var et usømmeligt Arbejde og da de endelig vare blevne løste, styrtede Alle henimod dem og hængte sig fast ved dem, inden man endnu havde sænket dem i Vandet. Forvirringen naaede paa det Høieste. Enhver kjæmpede for sit Liv, men Stormens stærke Tuden kvalte alle Angstraab. Omtrent 1 Time var hengaaet under disse Anstrengelser; tilsidst — Kl. 6 — syntes hele det vide Ocean trindt omkring at svulme op til en eneste uhyreølge. Skibet sank og Vandhjerget styrtede sammen over det: „Evening Star“ var blevet revet ned i det svælgende Gab. Kun to Baade havde holdt sig paa Overfladen af Vandet; den ene var fyldt med lutter Mænd og en Kvinde, den anden halvt med Mænd, halvt med Kvinder.

Til de forskjellige Bragstumper, som kom tilsyne paa Havets Overflade, klamrede der sig endnu flere Uhykkelige af hvilke dog kun nogle ganske faa naaede en af Baadene, medens derimod de øvrige sank ned i den samme Afgrund, som havde opslugt deres Ulykkeskammerater. Snart vare kun de to Baade tilbage paa det stummende Hav, og de dreve omkring i en Afstand af 40 Sømile fra det faste Land. Den ene Baads Skjæbne er bleven fortalt af en af de Reddede. De vare 14 sammen i Baaden, efterat de havde mistet Kaptein Knap og en Pige ved Styrtsejer. Ni Gange kandrede Baaden, inden Stormen tog af. Uden Ror, uden Kompas, uden Mad og Drikke bleve de Uhykkelige 4 Dage og 4 Nætter itræk slyngede omkring af Bølgerne.

Paa den 3die Dag bleve to af dem anfaldne af Galstak og sprang overbord; to Andre døde kort efter. Til alt Held opstik de Dverblevne et Kor, og kunde saaledes give Vaaden en Retning; de styrede sin Kurs efter Stjernerne i det Haab at naa Kysten af Georgia eller Florida. Endelig stødte de paa et norsk Barkskib, som tog venligt imod dem og kort efter — da det var paa Veien til England — bragte dem ombord paa et til Savannah seilende Skib. Den anden Vaad ankom efter lang Kamp med Bolgerne til Ferdinandia; kun to Kvinder var blandt de Reddede, de øvrige vare bukkede under for sine Savn og Lidelser. Af de 300 Mennesker, som, havde tiltraadt Reisen og hvoriblandt befandt sig et helt Operaselskab og en Kunstberidertrop, havde kun 23 reddet Livet. Flertallet af disse hørte til Skibets Mandskab og Bestillingsmænd, kun 7 vare Passagerer og deriblandt to Fruentimmer. 14 af de Reddede ere ankomne til Newyork.

Christiansfund. 1867.

Trykt af P. D. Berg.